

hurtigt, har jo i to Sessjoner været Gjenstand for Landstingets Overveelse, og den første Gang — det var i Sessjonen 1876—77 — blev der da ved 2den Behandling bevilget 200,000 Kr. til Anskaffelse af Zernplader til at paabegynde Bygningen med. Det blev gjort gjældende, at det var i høi Grad af Vigtighed, at dette Skib blev sat op paa Finantsloven, selv om det kun var med dette lille Beløb, da det var et Symbol paa, at man vilde fortsætte med Bygningen af disse Skibe. Saaledes som Stemningen er, kan jeg naturligvis slet ikke tænke paa at bevæge Nogen til at være med til nu her at stille Forslag op om dette Panzerfjæls Bygning. Jeg anser Forhandlingen derom for at være paa en Maade tilendbragt allerede paa et tidligt Standpunkt i det andet Thing, men jeg skal dog indstændig bede om — skjøndt jeg tror ikke, at jeg behøver at bede derom —, at det dog endelig maa blive Gjenstand for Overveelse til næste Efteraar — eller om 4 Maanedre, thi saa begynder jo Sessjonen igjen — om vi dog ikke skulle blive ved med at bygge nye Panzerfjæls. Dette er et Spørgsmaal, som slet ikke staar i Forbindelse med den anden Bevilling, som er bleven nævnt, nemlig Bevillingen til den upanzrede Korvet med lukket Batteri. Denne Korvet, om hvilken der var stillet Forslag, men til hvilken Bevillingen blev negtet, kan jeg ikke erkjende for at være Andet end den allerimplekteste Bedligelighed af det Materiel, som vi have. Det er ikke nogen Forøgelse af Materialet, men det er kun en ligefrem Erstatning for et gammelt Skib, som efter 25 Aars Forløb noget nær er blevet, jeg kan godt sige, ubrugeligt, thi jeg tror virkelig ikke, at den høitærede Marineminister vilde finde det forsvareligt anden Gang at sende „Sjælland“ over til Vestindien, og jeg tror ligeledes, at „Niels Suel“ i høi Grad trænger til at faae en Afløser. Derfor gjør det mig særdeles ondt, at denne Bevilling er bleven negtet, og derfor jeg iøvrigt kan finde Understøttelse for Endringsforslag vedrørende Universitetet og de andre Ting, som det ærede Medlem (Ussing) har nævnt, saa ønsker jeg ogsaa at opstille idetmindste denne lille Bevilling til Paabegyndelse af en Korvet. Den høitærede Minister har i det andet Thing saa grundig udviklet Nødvendigheden af dette Skib, at det vilde være urigtigt, om jeg her vilde gjentage, hvad han sagde der. Det var for mig, som hørte derpaa, saa fyldestgjørende, at jeg ikke kunde begribe, at Nogen kunde have, jeg kan gjerne sige, Hjerte til at stemme imod denne lille Bevilling, og det laa efter min Opfattelse væsentlig kun deri, at man ligefrem havde fastsat den bestemte Sum, som maatte anvendes til Forsvarsudgifter, og at man derfor ikke kunde faae dette Beløb ind i denne Ramme. Den høitærede Minister gjorde et meget smukt Forsøg paa at erobre disse 200,000 Kr. ved at give Slip paa et Beløb af det, der

var forlangt og bevilget ved anden Behandling til Hans Majestæt Kongens Dampskib, men det lykkes desuagtet ikke; man tog imod den indrømmede Nedsættelse, men man gav ikke fuldt Bedrag derfor. Vel ved jeg, at der ved 2den Behandling var negtet et Beløb til Omarming af „Esbern Snare“, og at der i Stedet derfor blev indsat en større Bevilling til Omendring af den bekjendte Skonnert „St. Thomas“, men den fulde Sum, som Ministeren havde givet fra sig, blev ikke erstattet (Marineministeren: Jo, og Lidt til.) Ja, senere, da den høitærede Minister erobrede Seilbriggen, men denne blev ikke indrømmet som Erstatning for Nedsættelsen af Beløbet til Kongens Dampskib, og Bevillingen til Torpedovæsenet var heller ikke en Erstatning for hint Beløb. — Men, som sagt, jeg erkjender og lykønsker den høitærede Minister til, at han var saa heldig ved 3die Behandling, som han var, men derfor kan jeg dog ikke Andet end vedblivende beklage i høi Grad og vedblivende se det Urigtige i, at Bevillingen til Bygningen af denne Korvet ikke er kommen tilstede. Heri er jeg vis paa at være enig med den høitærede Minister, thi han udviklede i det andet Thing Nødvendigheden af at faae Penge til denne Korvet nu, idet han tilspøiede, at hvis denne Bevilling ikke blev givet nu, saa vilde han være nødsaget til at søge den paa en extraordinær Maade, enten ved en Tillægsbevilling eller ved en extraordinær Lov, men under saadanne Forhold forekommer det mig at være ganske naturligt, at denne Bevilling bliver givet paa Finantsloven nu, medens denne er her i Thinget. En anden Bevilling, som det ligeledes gjør mig meget ondt er bortfalden, er — det er ikke nogen stor Sag, da det, saavidt jeg tror, kun dreier sig om 150,000 Kr. — Bevillingen til Revolverkanoner, som skulde benyttes i Mersene paa Helgoland. Naar man sender dette overordentlig smukke og efter vore Forhold storartede Skib ud paa Prøve, saa forekommer det mig at være høist bejnderligt, at man ikke vilde det faae fuld Armering, og at man ikke vil bevilge Alt, hvad der udfordres til at gjøre Skibet fuldkomment i alle Henseender. Dette forekommer mig virkelig at være lidet passende; men skjøndt det under Forhandlingen blev erkjendt, at denne Bevilling var meget naturlig, billig og rimelig, saa blev den dog strøget. Det har været Gjenstand for Dmtale, at Helgoland ikke var prøvet, og det blev anført som et Argument, at, saa længe som Helgoland ikke var prøvet, burde man ikke bevilge noget nyt Skib af Helgolands Type. Jeg anser dette for at være et Argument, som klinger godt, men som i Virkeligheden ikke har Noget paa sig (Hør!), thi saadanne Tegninger og Planer komme jo først tilstede, efter at de nøie ere prøvede andetsteds. Hvilken Prøve skal man forlange af et saadant Skib? Et Skib som Helgoland kan sandelig ikke prøves ved at seile omkring i 1/2